

3.6.2011

ה' סיון תש"ע

יום שישי

יומן פנימי 18

(1888)

וְחָג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ
בְּבוֹרֵי קְצִיר הַטִּיבִים.

שִׁבְעָה שָׁבָעַת תִּסְפֹּר-לָךְ
מֵחֵל חֶרֶם בַּקָּמָה
תֵּחַל לְסֹפֵר שִׁבְעָה שָׁבָעוֹת.

דברים טז, 9

משולחן העזכיר

לחברים שלום

סוף אביב תחילת הקיץ! מתחילים הימים החמים ואיתם הבילוי בבריכה שנפתחה לא מזמן. השנה מתוכנן להקים סככת צל גדולה (פרגולה) מעל רחבת הפאב. כך שרחבה זו שהייתה נתונה ללהט השמש עד עתה תוכל להפוך לאזור פעילות נוסף. ("פרלמנט" מתחרה לפרלמנט מדינה?) למתעניינים תלויות בחד"א סקיצות המתארות את הסככה העתידה לקום.

בשבוע שעבר אישרה המועצה את תקנון הקליטה. עידית - רכזת ועדת קליטה - התחילה להכין חומרים לוועדה לקראת דיונים שייערכו בשבועות הקרובים על קליטת מועמדים. התהליך יהיה לא קל ולא פשוט ואני מאחל לכולנו הצלחה. ישיבת המועצה האחרונה וגם זו שלפניה הצטיינה במספר נוכחים קטן. עקב כך החליטה הנהלת המועצה להיכנס למהלך של רענון שורות חברי המועצה. הודעה להצטרף למועצה פורסמה על לוח המודעות. אני מזמין חברים המעוניינים בכך ומתחייבים להופיע לישיבות כסדר להגיש בקשה כנדרש. במקביל תישלח הודעה לאלו שיש לגרוע אותם על פי הנוהל.

בתקופה האחרונה עוברים משברים על מחסן הבגדים והמכבסה. אחת הסיבות היא מספר עובדים לא מספיק. מספר חברים פנו אלי בשאלה, "אם זו הבעיה אז מדוע לא מכניסים שכיר למקומות אלה?" דומני שהתשובה ידועה לכול אבל איננו שמים אותה על השולחן. יש לא מעט אבטלה סמויה וגלויה בתוכנו. ואני חושב שבענפי שירות אלה שבהם יש יכולת לעבודה גמישה על פי נוחיות העובד צריך לנצל את שעות העבודה הלא מנוצלות הקיימות לפני הכנסת עבודה שכירה. צר לי שהנחייה זו שלי גורמת למשברים ולחוסר נוחות לחברים. אבל בראייה מערכתית זו לדעתי הגישה הנכונה.

מגרש הטניס שלנו הפך בשנים האחרונות למרכז פעילות הטניס של האזור המנוהלת על ידי המועצה האזורית. הפעילות בו מרוכזת ליומיים בשבוע ולפעמים יותר. אנו מברכים על פעילות זו. אבל אליה וקוץ בה. עקב פעילות זו מרשים לעצמם חלק מתושבי האזור שימוש חופשי במגרש שלא בשעות החוגים. לכן הוחלט לנעול את המגרש מצד אחד ומצד שני לאפשר לחברים גישה חופשית אל המפתח. ההסדר לפרטיו עדיין לא גובש סופית, הודעה על כך תימסר כמובן מבעוד מועד.

חג שבועות בפתח, החג המסיים את סדרת חגי האביב. ברצוני לברך את ועדת תרבות, הרקדנים, הזמרים, המגבירים והתאורנים, ובקיצור את כל העוזרים והמשתתפים בארגון ויצירת תרבות ענפה ראויה לשמה. אין זה דבר של מה בכך. תבואו על הברכה.

שבת שלום

וחג כיכוריסמאח

צ'אי

כ"ח בא"יר - יום ירושלים

שָׁלוֹם, שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם; יְשָׁלוּ, אֶהְיֶינָהּ.

יְהִי-שְׁלוֹם בְּחַיֵּילָךְ; שְׁלוֹהָ, בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.

תהלים קכ"ב

בדרך לירושלים - חורף 1948

בדצמבר 1947, זמן קצר לאחר ההצבעה באו"ם על תוכנית החלוקה, פנה אליי מזכיר עין חרוד אז, ברנד (אביהם של אורי ואפרים מהמאוחד) ואמר לי שקואופרטיב בית שאן-חרוד מחפש נהגים נוספים. בזמן ההוא החלו ההתנכלויות לתחבורה היהודית ולירושלים עלו בשיירות בלבד. לכל משאית צוותו שני נהגים כך שחסרו נהגים למשאיות.

אני לא שירתתי בפלמ"ח ולא בחי"ש אבל שני יתרונות עמדו לזכותי: כשומר שדות החזקתי אקדח פרבלום ברישיון, וידעתי לנהוג בטנדר הגדול של הפלחה. ירדתי לקואופרטיב והצטרפתי כנהג משנה לאמנון זיו ז"ל מגבע. לי היה הכול זר. השיירה יצאה מתל אביב ועברה בשלום את הדרך לירושלים. עלינו וירדנו בשלום.

בנסיעה השנייה והשלישית נסעתי עם כתריאל מתל יוסף. בנסיעה זו עלינו בשלום, לנו בירושלים ולמחרת טרם חזרתנו התרכזנו בשכונת בית הכרם. בבית הכרם התרכזו גם נהגי "שָׁלֵב" וביניהם נהגים בני הגליל שהכירו אותי מכפר יחזקאל לשם הגיעו לבקר את חבריהם בוגרי הצבא הבריטי. איתם הייתה לי שפה משותפת. יחד עם איתם הגיע אוטו אחד של קואופרטיב "התבור". נהג המשנה היה היה נער נחמד, בלונדי עם עיניים בהירות. כששמע אותי מדבר ערבית עם החברה מהגליל דוברי הערבית פנה אליי גם כן בערבית ושמח לדבר איתי.

נשמעה הקריאה לעלות על המכוניות וכל אחד מיהר לשלו. המשאית של התבור נסעה מאחורינו וכך התחלנו לרדת מהעיר.

כשעברה השיירה את משטרת אבו-גוש ראיתי בצד הדרך פרייבט שחור וליד ההגה יושב ערבי בעל שפם גדול שחיך בזדון. ואכן, מיד החלו לירות עלינו.

המשאיות הגבירו מהירות ועצרו בשער הגיא. כשירדתי מתא הנהג אמר לי נהג משאית התבור שהבחור הצעיר שישב לידו נהרג. החובשת, חברת דגניה ב' קבעה את מותו. נהג התבור נסע איתנו למשרד המשותף בתל אביב ושם חיפשנו לאן להעביר את ההרוג. לבסוף הוחלט שאני אסע עם הנהג הראשון לשריד, קיבוצו של הבחור. הזכוכית הייתה שבורה ובקבינה היו כתמי דם. נסענו דרך ואדי מילק, הגענו לשער העמקים ושם פגשנו חברים משריד. הם קיבלו את הנהג ואני יצאתי לכביש ותפסתי טרמפ עם יוספלה טבנקין. כל אותו זמן חשבתי לעצמי איזה מזל היה לי שאני לא נפגעת. המשכתי לנהוג במשאית של בית שאן חרוד בשיירות לירושלים – לירושלים נסעו אז רק בשיירות. ירו עלינו לא מעט אך למזלי לא נפגעת. עד אז המשאיות של בית שאן חרוד טרם היו משורינות, רק בהמשך החלו למגן אותן. את המיגון עשו במסגריית עין חרוד. יותר מאוחר עברתי לנהוג בטנקר דלק ונסעתי בעמק פעמיים ביום מחיפה עד כפר רופין אבל זה כבר סיפור אחר. לימים, שנים רבות אחר כך, ישבתי בתור במרפאה אורטופדית בבית חולים "העמק" וקראו בשם אישה. השם היה שמו של הבחור שנהרג בשיירה על יד אבו גוש. כשיצאה שאלתי אותה אם היה לה קשר עם הבחור ההוא. "הוא היה בעלי", ענתה לי, ובהמשך שיחתנו העירה, "כל פעם ששרים לירושלים של זהב' אני לא יכולה לשמוע את המילה 'ירושלים', הרי שם בדרך לירושלים איבדתי אותו".

סיפר מנחם אריאב, רשמה זיוה אופנהיימר.

התשע"א - שנת התשעים

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
(שמות כג, יח)

חג הביכורים נערך בחוץ, במגרשים פתוחים בשותפות עם כל יישובי הגוש. עגלות מלאות מפרי המקום מתקשטות מבעוד יום. עגלה אחת - כולה פלחה: עמרים עמרים וחרמשים וקילשוניס בצדס. עגלה שנייה - גן ירק כולה, ובעלי הירק קלחי גזר מסמיקים, ומלפפונים מוריקים, חצילים כחולים ישתלבו עם ציציות הבצל. ועגלה שלישית - מטעים, כל מיני המטעים שבמקום. וכבר יציצו מבין העלים גם ביכורי ענבים, ירקרקים עדיין. והנה עגלה מלאה חיים ותנועה - הלול: תרנגולות עם פרגיות, ברווזים עם תרנגולות הודו. למסע החג נקהלו ובאו הנה, איש למינהו ועם ועם "כלשונו". ושם הלאה - עגלים צעירים, ביכורי השנה בבהמה. והנה "גיבורי הפלחה" - על מכונותיהם הכבדות והכבודות, אט אט יעברו בסך הליכת חג ומראה גבורה להם וחשיבות יתרה. ואחרון אחרון, עגלה סכוכה ותינוקות בתוכה, מקושטים אף הם לכבוד החג. ואחרי כל אלה תהלוכת עם בשירה וזימרה. הדרך מוליכה אל אחת הנקודות השכנות אשר אליה יועדו כל המשקים שבגוש. שם ייקהלו כולם במגרש, ואז מתחילה החגיגה. על במה ארעית מופיעה מקהלה ותזמורת, מציגים קטעי מחזה. הילדים מכל הסביבה מקבלים כיבוד, ובמגרש הפתוח - מחולות מחנניים עם שירה וזימרה עד שקיעת החמה.

נחום בנארי: חגים ומועדים, עין חרוד פרקי יובל

חג הביכורים תרצ"ה (1935)

סדר הבאת הביכורים:
מחר, יום שישי, ב-4 וחצי לפנות ערב, עומדים כל מביאי הביכורים עם ביכוריהם בנקודות המיועדות.
עם הצלצול יוצאים חברי עין חרוד ומתכנסים מסביב למביאי הביכורים בקו: רפת א' - דיפו [מוסך] - מחסן תבואות.

עם תקיעת השופר יוצאים מחצר בית הספר ילדי הגן ובית הספר עם ביכוריהם, בלויית המקהלה, ויורדים לרפת א'. בהגיעם למקום קוראים הילדים: "גאולה תתנו לארץ"! מביאי הביכורים עונים לעומתם: "הנה פרי עמלנו תרומה לגאולת הארץ"!

אחריהם מצטרפת לתהלכה קבוצת גן הירקות עם ביכוריהם. בשער חצר הרפת מצטרפות קבוצות הרפת והמכוורת עם ביכוריהם הם. ליד סוכת השומרים – קבוצות המטעים: פרדס, כרם, גן עצי פרי. ליד האורווה מצטרפת קבוצת החצירים. בדיפו - קבוצת הפלחה. בסמטה ג' של הלולים - קבוצת הלול. ממערב למחסן התבואות - קבוצת המשתלה.

התהלכה עולה בכביש. ליד המאפייה - מצטרפים האופים עם ביכוריהם. כאן יוצאים מבין הקהל, נושאי הביכורים, מסתדרים בראש, הולכים ונכנסים בשער המערבי ליד חלקת הדשא שבין בתי הילדים, ופונים לבמה. הציבור נכנס בשער המזרחי. המקהלה מסתדרת על יד הבמה.

מפקחים על הסדר: דורסיני וקבוצת סדרנים מ"הפועל".

הטכס מתחיל בקריאת פרשת הביכורים על ידי סבוראי. לביא מקבל את הביכורים מטעם "הקרן הקימת לישראל". מסדר אותם על הבמה - אפטקר. בסיום - דברי לביא על ה"קרן קימת לישראל".

ולבסוף - ריקוד הילדות.

עם גמר הטכס - עד שיערכו את השולחנות לסעודה המשותפת - שירה וריקודים בחוץ.

נמסר מהארכיון. יומן המשק מס' 200

זג הביכורים בענפים

כִּי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה [...] אֶרֶץ זֹטָה וּשְׁעָרָה וְגֵפֶן
וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדָבָשׁ. (דברים ח', ז' ח')

מהצור הרפת

הימים הם ימי קציר חיטים, והשנה זרענו בדמעה וכך גם קצרנו. הגשמים המאוחרים שיבשו שוב ושוב את מועד הקציר. התחמיץ שנקצר, נקצר באיחור ושובש גם הוא ע"י גשם שירד ביום השני. השקתות שנקצרו באיחור נרטבו בשטח על ידי גשמים מאוחרים ואין ספק שאיכות המזון הגס שיעמוד לרשותנו השנה תהווה אתגר מקצועי לא קטן. התמונה האידיאלית שעולה ממגילת רות על קציר נינוח לא תאמה את הקציר השנה.

בימים אלו כאמור אנו מסיימים את קניית המזונות האביביים. השנה נישען יותר על תחמיצים קיציים כדי לצמצם את השימוש במזונות הבעייתיים מהאביב. העלייה של החודשים האחרונים במחירי המזונות בכלל, התגברות ייצור החלב והחשש ממחסור במזונות גסים דחפו את מחיריהם אל-על (הגד"ש כמובן לא מצטער על כך, או כפי שהושר, "בכל מקום בו מישוה צוחק, מישוה אחר בוכה"...) תקופה זו היא תקופה של שינויים בהזנה. היא מתחילה במנה הכשרה לפסח, שהכניסה אליה והיציאה ממנה נמשכת כחודש, ממשיכה בשילוב של המזונות החדשים, וכמובן הערכות לקראת הקיץ. חורף אמיתי לא תמיד יש לנו אבל על קיץ חם וטוב לא יוותרו לנו כנראה וגם לכך יש להיערך. ברפת התחלנו כבר לצנן את הפרות, בשלב זה באופן חלקי, אבל ככל שניכנס לקיץ נפעיל את המערכת בצורה מלאה, כך שחצר ההמתנה תהיה פעילה משלוש וחצי בבוקר (תחילת חליבת בוקר) ועד אחת בלילה ביום שלמחרת, עם תום צינון הלילה.

בעוד כחודש נקלוט "סלף" חדש. ה"סלף" הינה המכונה שבאמצעותה מזינים את הפרות. היא מבוססת על מיכל גדול אליו נשפכים כל המזונות. בתוך המיכל יש מערבול שדואג לייצר מנה הומוגנית מכל המרכיבים. חשוב להבין שמערכת זו, כמו כל יתר המערכות ברפת, ממוחשבת לחלוטין. המנה, אותה מכינים במחשב הראשי, עוברת יחד עם עוד נתונים למחשב של הסלף ומשם יוצא פלט בצג שמדריך את המפעיל בכל פעולותיו (העמסה ופריקה). הסלף הישן שלנו חוגג בימים אלו 9 שנות עבודה, הישג תפעולי מרשים לכל הדעות. סלפים צעירים ממנו קרסו מזמן. הישג זה נזקף לזכות מפעיליו - איימן חלדי וגיורא פרג לפניו. בתהליך הרכישה היו מעורבים

אנשים רבים ולא חסכנו במאמצים כדי לעשות קנייה טובה. את מלאכת המשא ומתן הכספי ביצע חורש שימחון איש הכספים של ריקור.
בהתאם להחלטה של הוועדה הכלכלית התחלנו לקדם את בנייתה של סככה חדשה. לא קיבלנו עדיין אור ירוק, אולם הכוונה היא להכין מה שניתן, כדי שנוכל לצאת לפרויקט גדול זה ללא דיחוי מהרגע שבו יאושר סופית.
כפרויקטור נבחר גלי טבנקין מהמאורחד. לפני הבנייה עצמה יש לבצע מספר צעדים לא פשוטים כדי לפנות את השטח, כל זה כמובן כשהרפת ממשיכה לפעול כרגיל. בקרוב יחל פרסומן של החוברות המסכמות את ביצועיהן הכלכליים של הרפתות בכל אזור ואזור. רפת עין-חרוד איחוד מנותחת בשני אזורים. לדברי סטיבן רוזן, שמכין את אחת החוברות, סיימה הרפת שלנו במקום ראשון בשני האזורים.
אנו משתדלים לעסוק גם בדברים שלא בהכרח נמצאים במרכז סדר היום. קיימנו טיול שכלל סיור מודרך במפעל קוקה קולה ובספארי וכן, לבקשתי, הכין מירסקי לרפת לוגו חדש ויפה. לוגו זה ילווה את הרפת במצגות וכן בהדפסים על חולצות שהכנו לעובדי הענף וילדיהם. תודה מכל הלב למירסקי!
את האירוע המרכזי של חג שבועות נקיים השנה בדשא שליד חדר האוכל ולא בענפים כפי שהיה נהוג בשנים האחרונות. הסיבה לכך היא מחלת הפה והטלפיים שפרצה לאחרונה. יש כמה מוקדים לא רחוק מאיתנו. אין עדיין הסגר רשמי אבל זה וודאי לא הזמן לקיים אירוע המוני ברפת ובדיר.
התחלנו עם רות וכך גם אסיים, אז רות - סוף.

ותם מע!

ינאי

התחלה

גם במדגה האביב מביא איתנו התחדשות. לאחר חודשי החורף הדגים יוצאים מבריכות המחסן, דגי השיווק נשלחים לשווקים ואילו הדגיגים שעברו שמירה וטיפול בחודשי החורף עוברים למאגרי הפיטום לתחילת עונת הגידול. כאמור, סיימנו את עונת האכלוסים והבריכות מלאות בדגים. עם התייצבות הטמפרטורה במים מגבירים הדגים את פעילותם, צריכת המזון עולה בהתאם והם כבר מתחילים לגדול בקצב מואץ לעבר היעד. כמו כן בימים אלו אנו מתחילים תהליך של מתיחת פנים כללית בשטח המרכזי של הבריכות (מתחת לקיבוץ) שמטרתו הסופית עמידה בדרישות ובהגבלות חדשות של משרד איכות הסביבה. הדרישה המרכזית הינה הוצאת מי המדגה מהנחל והפיכת נחל חרוד לאזור תיירותי בעל זרימת מים באיכויות גבוהות. המשמעות מבחינתנו, כמשק שמגלגל את רוב נפח המים שלו על בסיס הנחל, הינה שינויים רבים של הכנת חלופות להזרמת המים בצנרת ובניית בריכת קבלה עם מערך שאיבה שיוכל לקלוט את הזרימות מהצינורות. לפרויקט זה נבחרנו כמשק "פיילוט" שיוביל את התהליך עם הצוותים שעוסקים כבר מספר שנים בנושא וככזה אנו נזכה בעזרה רבה במימון הפרויקט וקידומו.

חג שמח

תמיר גל

ועדת חברים

תפקיד ועדת חברים לטפל בפניות מיוחדות של החברים. כתב מינוי מפורט למעוניין נמצא במזכירות. הוועדה החדשה נבחרה אחרי תקופה של 13 שנים שבהן ריכזה רעיה צימרמן את הוועדה. רעיה עשתה זאת ברגישות רבה והרבה רצון טוב. כמו-כן רעיה דאגה להכניס אותנו בסוד העניינים ועל כל אלו תודתנו הרבה. חברי הוועדה החדשה הם: נעמי הולצמן - מרכזת, וחברים: אורי שפרן, דונה רון ותקוה ארצי. חברים הזקוקים לעזרתנו, יכולים לפנות לכל אחד ואחת מאתנו והוועדה כולה תדון בכל פנייה ופנייה.

נאחז לכולנו הצלחה

נעמי, אורי, דונה ותקוה

הזרע האצ"ע

"חג הקציר-ביכורי מעשיך אשר תזרע בשדה" (שמות כ"ג, ט"ז)

חג לנו בגד"ש. יבולי החיטה מבורכים. לפי הצפי, אנו מתקרבים ליבולי השנה שעברה, שהייתה כזכור שנת יבולים טובה מאד. חלק משטחי החיטה לגרעינים בשלחין חוצים את גבול ה-800 ק"ג/דונם. השמחה כפולה ומכופלת כי לא הוספנו מים להשקיה בשטחים. הגשם אומנם לא הופיע "בעיתו" אבל זכינו לממוצע רב שנתי. גם מחיר החיטה זינק ועומד היום על כ-1400 ש"ח/לטון. גידול נוסף שחזר אלינו ובגדול, הוא גידול הכותנה. המחירים עלו באופן דרמטי ומרשים, כיום נמכרת כותנת הפימה במחיר של

כ-224 סנט/לליברה. למבינים מבינינו זה נשמע מחיר דמיוני, אבל למטוטלת הכלכלה העולמית חוקים משלה. זרענו 900 דונם כותנה מהזנים: פימה רגילה ואורגנית, אקלה ואקלפי (הכלאה ישראלית בין כותנה ארוכת הסיב וקצרת הסיב). בשדותינו, שני גידולים חדשים האמורים להיות עתירי הכנסה. גזר - עבור חברת "גלי משה" מאבן יהודה. ושורש פטרוזיליה - גידול עבור חברת "טופ-פרש" מהולנד. ההתקשרות ישירה וללא תיווך של היצואניות הגדולות (אגרקסו וכו').

לגד"ש יש רשת ביטחון של הכנסה מינימאלית לדונם מגידול זה שנחשב לחדש בעין חרוד ובארץ בכלל. עד היום גידלו אותו בגינות ירק בלבד. אנחנו העזנו לגדל עבור ההולנדים בסדר גודל של 160 דונם. בימים אלה מסיימים את הוצאת האשרושים מהאדמה. נראה טוב ומבטיח. דיווח וסיכום בקרוב.

חשוב להבהיר שלא הכול דבש בגד"ש. בגידולי הירקות לתעשייה אנחנו נמצאים על פרשת דרכים. המחירים של הירקות אשר המפעלים מציעים לנו לגדל כגון: עגבניות, שעועית, תירס מתוק, אפונה ותבלינים הם מחירים נמוכים מאוד. ראינו שלגידולים האחרים יש פוטנציאל לרווחים נאים יותר.

פנו אליי להיות נציג המגדלים בצוות חשיבה של: משרד החקלאות, משרד התמ"ת, מועצת הצמחים ומפעלי עיבוד תוצרת הירקות לתעשייה. הצוות מתגבש לבדוק אסטרטגיות לחיפוש דרך מוצא להמשך גידול ועיבוד ירקות אלה. כך, שגם למגדלים וגם לתעשייה יהיה רווח. כידוע, רוב המפעלים נמצאים בפריפריה. אנשים רבים מתפרנסים מירקות אלה חוץ מהחקלאים. הכוונה לפועלי ייצור, מובילים, מפעלים לאריזות הפעלת חדרי קירור ואכסון. תפקיד הצוות לבדוק איך אפשר להימנע מסגירת המפעלים והמשך הגידול כך, שנעבור את התקופה הקשה ומטוטלת הכלכלה שוב תהיה לטובתנו. מפעל שייסגר, קשה יהיה לפתוח אותו מחדש.

אנחנו מגדלים גם: אבטיח לגרעינים ואבטיחים לשוק, שום, בצל, פפריקה ועוד... "מלוא הטנא רב פאר" כל שנה מחדש נערכת חשיבה, איך לערוך ולסדר את תוכנית הזריעה/גידולים כך שחלוקת הסיכויים והסיכונים מבחינה אגרונומית וכלכלית, תביא למקסימום הרווחים של הענף.

אנו מאחלים לעצמנו ששנה זו תהיה גם היא שנת ברכה ואסמינו ימלאו בר.

בברכת חג שמועות שמע

מאיתן וצוות הגד"ש

מהעשה הפרזיס-טע

סוף עונת התפוזים

לקוראינו הנאמנים שלום
כמו שכתוב בכותרת, בימים אלו סיימנו את עונת 2010-11 בענף ההדרים והאבוקדו.
כרגע כל הסיכומים של העונה נמצאים על שולחן העבודה ובקרוב נוכל לראות את
התוצאות הכספיות של הענף לכן לא נרד לפרטים כרגע.
ככלל, העונה הייתה טובה וברוב הזנים ההכנסה הייתה כמתוכנן בתוכנית השנתית
של הענף. אפשר כבר לראות את התוצאות של המהלכים שנעשו בשלוש השנים
האחרונות שהן טיפול נקודתי בכל זן חלקה, מהלך שמאפשר לנו לבדוק כדאיות
כלכלית להמשך הגידול.
בתקופה הקרובה נעסוק בטיפולים שוטפים כמו דיזון, השקיה, ריסוסים וגיזומים.
נוסף לכך מכינים כ-70 דונם חדשים לנטיעה במהלך חודש יולי הקרוב.
לפני חודשיים העברנו את התאילנדים, אשר עובדים אצלנו, לגור במשק לאחר שגרו
כשנתיים בגדעונה. מגוריהם נמצאים במקום שבו היה המשרד הישן של הפרדס.
המבנה עבר שיפוץ והתאמה למגורים הולמים.

חג שמח

שי פטרו

מזל טוב

לרונן ולפול פן

לרזקה'לה גור-אריה

וליהוריס של פול

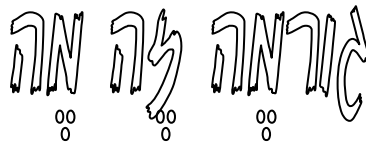
להלצת הזת

גאיה

שפע זרכות

לכל המשפחות

חג הביכורים תשע"א

עם סוף החורף ותחילת הקיץ חולבים כיום 890 כבשים המניבות כ-2200 ליטר חלב ביום. מתחילת השנה (ינואר 2011) שיווקנו לתנובה 235.000 ליטר. חולבים פעמיים ביום וכל חליבה נמשכת כארבע שעות, עבודה פיזית קשה למדי.

במשך החורף המליטו 785 כבשים 1200 טלאים וטליות המתגוררים ומטופלים לפי קבוצות גיל בדיר הישן.

קיבלנו מספר הזמנות לייצוא ואנו נערכים לקראתן: חיסונים, רישומים והכנת תעודות.

עקב החורף החם ששרר השנה יצאנו למרעה עם העדר היבש – 250-350 ראש – בגבעה רוב ימי החורף. לאחרונה נאלצנו לסיים את הרעייה הזו עם התייבשות הירק בחום האביבי.

מטלות איכות הסביבה הטילו עלינו אילוצים מכבידים: נאלצנו לצופף את הכבשים בסככות תחת גג כל חודשי החורף. במשך הקיץ ובשנה הבאה יהיה עלינו להתאים עצמנו לדרישות משרד איכות הסביבה, שלעתים הן דרישות מופרכות לגמרי. לפני כחודש עסקנו שלא בטובתנו באירועים חריגים. כלב משוטט נגוע בכלבת (ללא סימנים חיצוניים מחשידים) הגיע לדיר. הוא הובא למכלאה בתענך ושם נשך את אחת הבנות המטפלות בטלאים, נשיכה ומגע שחייבו חלק מהצוות לקבל זריקות חיסון. למזלנו לא נושכו כבשים או טלאים כך שלא הוטל עלינו הסגר ונחלצנו ללא פגיעה בצאן.

אירוע שני הסתיים אף הוא ללא נזק וזאת הודות לערנותו של השומר הנאמן שלנו שחטי. באחד הלילות הבחין שחטי בשתי טליות מונחות קשורות מחוץ לדיר. הגנבים הגיעו בערב והכינו את שללם. מצאנו פירצה בגדר אך ספירה מדוקדקת של הטליות גילתה שאף אחת לא חסרה. הפעם, הודות לערנותו של שחטי, אכן הסתיים בשלום אך לא כל פעם עומד המזל לימינו וצריך להגביר את הערנות לגבי רכבים בשטחי הגבעה והשדות.

עם סיום עונת ההמלטות הנוכחית בעוד כשבועיים תיפרדנה מאיתנו ספיר ומעין, שתי הבנות המצוינות שטיפלו בנאמנות ובמסירות בטלאים במשך החורף. אנחנו מודים להן על עבודתן ומאחלים להן הצלחה בהמשך דרכן.

חג שמח

בני אופנהיימר

אחרי ההצבעה – ומה הלאה

בתחילת דבריי אני רוצה להתייחס במספר מילים (בלבד) לרשימת הצוות השיתופי בנושא זה ביומן האחרון.

ברשימתם ביומן האחרון הם כתבו שהם "שוקלים לעבוד על הצעה משופרת אשר ניתן להביאה בזמן המתאים" - אני רוצה להזכיר להם ולכולנו, שלפי ההחלטות הקיימות במשק, אם נדחתה הצעה בקלפי יש להמתין שנה עד להעלאת הנושא מחדש. מכאן ש"הזמן המתאים" הבא להבאת "הצעה שיתופית משופרת" הוא לא לפני עוד 11 חודשים.

ועכשיו לנושא עצמו - מה הלאה.

לכאורה התשובה "פשוטה" ומתבקשת - מאחר והצוות השיתופי שקיבל מנדט להביא הצעה, כשל והצעתו לא התקבלה, מתבקש שצוות ההתחדשות יקבל מנדט כנ"ל ויביא את הצעתו למבחן הציבור.

אני באופן אישי מאמין, שבמידה ויתארגן מחדש צוות ההתחדשות, יש לו סיכוי טוב לקבל את המנדט להכנת הצעה מפורטת ולהביא הצעה שתהיה טובה לרוב רובם של החברים ותתקבל בסופו של יום ברוב הדרוש.

אבל (!) יחד עם זאת מקובל עליי ניתוח יחסי הכוחות אותו תיאר צ'אי ביומן, לפיו יש היום במשק כ-40% חברים הרוצים "שינוי שיתופי" ו-40% חברים הרוצים שינוי ברוח "ההתחדשות". מכאן שהליכה באחד משני המסלולים, תהיה נוגדת את רצונם של 40% מהחברים לפחות.

המשמעות היא שאם אחד הצדדים "ינצח" ייווצר מצב בו על לפחות 40% מהחברים **נכפה פתרון שאינם רוצים בו**. עד כמה זה רע וקורע את החברה בעין חרוך, ניתן לחוש בשנה וחצי האחרונות, מאז נחסם צוות ההתחדשות מלהביא הצעה.

הפתרון למצב הזה נראה לי בהליכה במסלול של "איש באמונתו יחיה" (או "חייה ותן לחיות"). מדובר במודל שנוסה ובוצע כבר במספר קיבוצים שנקלעו למצב דומה, של אי הסכמה חברתית הקורעת ומשתקת את החברה ומסכנת את עתיד הקיבוץ.

הפתרון הוא לאפשר לחברים לבחור ולחיות בשני מסלולים - מי שירצה יוכל לבחור להישאר במסלול השיתופי ובמקביל מי שירצה יוכל לבחור במסלול של רשת הביטחון (התחדשות).

את הצעה ברוח זו אפשר שיקדם צוות שיתארגן ויהיה מורכב מחברים משני הזרמים שיסכימו לבחון פתרון זה. כמובן רצוי ביותר שהמהלך יקבל את ברכת המזכירות ועזרתה.

אני מאמין שלמהלך כזה יש סיכוי טוב ביותר לקבל תמיכה של 75% מהחברים - בהנחה ש 80% רוצים שינוי וגם 20% הנותרים יוכלו להישאר במצב הקיים אם יבחרו בכך. זאת בעיקר כי הוא טוב לחברים וטוב לעין חרוד ובעיקר אינו פוגע באף אחד ואינו מאלץ אף חבר לפתרון שאינו רוצה בו. אני מאמין גם שמהלך כזה יכול להחזיר את ה"שלוש בית" החסר היום אצלנו ולאפשר לחברי עין חרוד לחזור לפעול יחד לטובת עתידו של המשק.

צביקי נור

בקשה להתארכיון

להפקיד בארכיון

אם ברשותכם מכתבים, צילומים, מסמכים, תעודות, אלבומים, חפצים וחומרים מן העבר. אם איתרתם או נתקלתם בחומרים אלו - מסרו אותם לשמירה בארכיון. מובטחת לכם התייחסות מקצועית מיידית לפנייתכם: מידע, הסבר והכוונה.

יורם רגב
הארכיון

צאנה גורן

ציון ההולצת

102

זרקות חמות

זריאות אמת

מהמפחה אמת עין חרוד

הזדמנויות העוליים

בסוף החודש נסגרת ההרשמה לקורס מד"צים - הזדמנות חד-פעמית לחניכי שכבה ט' לרכוש כלים להדרכה ולהשפיע בקיבוץ כנוער. מעמד בו נוער מחנך נוער הוא שונה מאוד בגלל הקרבה בגיל ובגלל שגם החניכים וגם המדריכים הם חלק מחברת הילדים וחווים חוויות דומות ומשותפות.

עד השנה לא הייתה מסורת של הדרכה בשכבה י' והתפיסה של שכבה י' כשכבה מובילה ומשפיעה בתנועה בקיבוץ הייתה מאוד חלקית. השנה היו מד"צים שעדיין ממשיכים בהדרכה, כששיא חווית ההדרכה וגם הסיום שלה השנה יהיה במחנה הקיץ ב-18-20/7. יש שיפור גדול ובכל זאת אין מספיק תמיכה מהשכבה והקיבוץ והרבה פעמים המדצ"ים מרגישים "נדפקים" ולא מוערכים כראוי מהסביבה מהרבה בחינות בצדק.

להיות מד"צ זו בחירה לא פשוטה. בתוך לוי"ז שכולל בית-ספר, זח"ט וחוגים לשבץ גם הדרכה ולעמוד במשימה זה בהחלט דבר לא מובן מאליו. זה דורש רצינות ואמונה במעשה, אמונה שחינוך יכול לשנות והבנה שבמיוחד בקיבוץ כוחם של הגדולים להשפיע על הקטנים יותר הוא עצום. יש כאן הזדמנות לחוויה שונה של לקיחת אחריות וחשיבה ערכית שמכוונת לעשייה אמיתית ויצירת חברת נוער. אומרים שפעם חברת הנוער הייתה אחרת, שפעם הנוער היה ערכי ואידיאליסטי. ההווה נקבע על ידי האנשים שחיים אותו והבחירות שלהם בתוכו. אם אנחנו נבחר להתמודד על ערכים גם כיום ולהתאים את האידיאלים למציאות העכשווית המשתנה זה יכול לקרות ולאט לאט זה קורה יותר ויותר, ממש כאן. חשוב לנו שיהיה ברור ששכבה י' היא שכבת ההדרכה וגם מי שלא מדריך עוזר ותומך (בטח לא מזלזל כמו שקרה השנה לא פעם). בשביל שזה יקרה צריכה להיות תמיכה מההורים ומהקיבוץ בכלל. אם יהיה ברור שהדרכה זה דבר מוערך שיכול לשנות ולשפר לא יהיה מקום לזלזול מאף אחד.

מנקודת המבט שלנו, כקומונרים בפעם השנייה, להדרכה יש משמעות עצומה. בקבוצה החניכים מתנהגים שונה מבשאר המקומות וזה מאפשר להבליט תכונות שבמקומות אחרים אין את האפשרות לכך. זה גם מפתח את הקשר השכבתי והמסגרת הקבוצתית האינטימית והכנה יותר. תרבות השיחה כאן שונה ודורשת משהו מעבר לשיחות הציניות והיומיומיות. אנחנו בוחנים יחד את המציאות, מבקרים נקודות בעייתיות ומשנים קודם כל בתוך עצמנו, כקבוצה וחברה כאן. לא פעם ראינו חניכים משתנים, יוצאים להשפיע בהפגנה, נפתחים לדברים חדשים ונחשפים לתחומים לא מוכרים ומתעצבים בתוך זה.

לזה אנו קוראים בהדרכה. ים וענבל

שרה ל'ה אריאב

איננה

1930 - 2011

על קברה

אימא נולדה בכ' תמוז, 15.7.1930 במושבה יבניאל, אחות תאומה ליעקב אשר נפטר בגיל שמונה חודשים. ואחות לרפאל-רפוליק הבוגר ממנה בשנתיים. אמה, דבורה הייתה בת למשפחת קורקין, ואביה עזב את הבית עוד לפני שנולדו התאומים. משפחת קורקין התגיירה ברוסיה, בעקבות חלום שחלם אבי סבה של סבתא דבורה, עלתה לארץ הקודש והתיישבה בגליל התחתון. אמה, דבורה עזבה את הילדים לחפש פרנסה ואימא ורפוליק גדלו ביבניאל אצל סבא וסבתא, יצחק וחנה קורקין, והיו קרובים במיוחד לדודים דויד ומרים קורקין וילדיהם. הם היו משפחה שנייה לה ולרפוליק. כל חייה דיברה והתגעגעה לסבתא וסבא, אהבה ושמרה על קשר עם דויד, מרים, חיליק, רותי, חיותי ושרה-לה. יבניאל הייתה גם עבורנו בית. אימא עבדה מגיל צעיר במשק של סבה יצחק. אחיה רפוליק יצא לעבוד בחקלאות בעבודת חוץ במשקי עמק הירדן. בגיל שש-עשרה בעקבות פגישתה עם פלמחניקים אשר הגיעו מחוקוק ב"שבת השחורה" והסתתרו ביבניאל, החליטה אימא להצטרף אליהם לקיבוץ חוקוק ושם הייתה עד תום מלחמת העצמאות, תקופה לא קלה בנקודת יישוב מבודדת ושבֵּעַת קרבות.

אחיה רפוליק התגייס לצבא והיה בפלוגת עמק הירדן לימים חטיבת גולני. הפלוגה לחמה באזור הגליל התחתון, ובקרב על הכפר לוביה, היום צומת גולני, נפל רפוליק. אימא הייתה אותה עת בחוקוק ודודיה אספו אותה ברכב משוריין להביאה ליבנאל. ברכב שררה דממה מעיקה וכשעברו את בית החולים בטבריה ולא נעצרו, הבינה אימא שרפוליק איננו עוד בחיים. כשישה שבועות המתינה המשפחה למציאת הגופה עד אשר נכבש השטח על ידי צה"ל וניתן היה לפנות את הנופלים. כאשר נמצאה גופתו של רפוליק אימא הייתה בחוקוק ולא נכחה בהלווייתו. זיכרון קשה זה ליווה את אימא עד יומה האחרון.

לאחר מלחמת השחרור, החליטה אימא ללמוד ועזבה את חוקוק לתל אביב ושם למדה בוויצ"ו טיפול וסיעוד תינוקות. בתל אביב גרה אימא אצל בת דודתה יונה ובעלה דב גינזבורג, הוריה של מאירה פלד. בסיום הלימודים התגייסה לצה"ל, וכחיילת עבדה במחלקת הילדים בתל השומר. העבודה הייתה תובענית, האוכלוסייה הייתה קשה. לאימא היו זיכרונות רבים מתקופה זו שבה טיפלה בילדים אשר הובאו מהמעברות, חיו בתנאים קשים ורבים מהם נפטרו. בסיימה את שירותה נתבקשה אימא על-ידי האחיות הראשיות בתל השומר להישאר ולהמשיך בעבודתה, אך אימא בחרה לפנות לדרכה כעצמאית. היא וחברה נוספת מצאו עבודה במעון יום בדרום תל אביב, גם בו בלטה במסירותה, הייתה מוערכת וזכתה מן המנהלת ליחס מיוחד.

בשמחת תורה 1953 כאשר הגיעה לחופשה ביבניאל פגשה באבא, מנחם אשר הגיע לחגוג עם חברים. יבניאל הייתה ידועה בשמחות ובחגיגות המיוחדות שלה, אשר משכו רבים מתושבי האזור שהצטרפו "לעשות שמח". אימא ואבא נפגשו בערב, התאהבו בלילה על שפת הכנרת ובבוקר היה ברור להם שהם יחד. היא עזבה את עבודתה ואת מקום מגוריה בתל אביב ובאה לעין חרוד, ונישאה לאבא לפני חנוכה בנובמבר 1953. עם בואה לעין חרוד נקלטה כמטפלת בבתי הילדים ובמהרה מצאה את מקומה. עבדה לצדה של רות גל כמטפלת תינוקות ונודעה כמטפלת מקצועית ומסורה.

ב-1954 והיא בימים האחרונים של הריונה הראשון, נהרג עמרי אחיו של אבא. למודת שכול, ידעה בבירור שעין חרוד תהיה ביתה. והוריו של אבא לא יישארו לבד בעין חרוד.

לא קל היה לה להסתגל לחוקים ולמקום. אימא הייתה ידועה בהתנגדותה ללינה המשותפת, סבלה ממנה והייתה הראשונה להוציא את ילדיה לישון בבית, למרות כעסים והתנגדות שעוררה בוועדת חינוך ובמזכירות. לאחר שנים רבות שבהן התמידה כמטפלת תינוקות, עבדה כמחסנאית במחסן פרודוקטים ואחר כך עבדה במכבסה מספר שנים. כאשר פרצה מלחמת יום כיפור נקראה אימא לסדר ולארגן את מקלט התינוקות והייתה אחראית עליו לאורך ימי המלחמה. יחד עם בת דודתה ששהתה אצלה בימי המלחמה, טיפלה והרגיעה את התינוקות ואמהותיהם המבוהלות.

אימא נכנסה ויצאה מבתי הילדים לאורך שנים, מפני שאהבה את העיסוק הזה, אך היה לה קשה עקב בעיות בריאות, לבסוף ויתרה ועבדה במחסן כתופרת.

במשך שנים היה ביתנו פתוח ואימא אירחה בו בנדיבות פתיחות ואהבה את חבריהם שלה ושל אבא, ולאחר מכן את חברינו שלנו.

ארוחות המנחה, מפגשי אחר הצהריים-ערב בביתנו, היו עשירים, טעימים, מהנים ונעימים. העוגות הנפלאות והידועות שלה, האכילו גם חיילים בסיני בזמן שירותנו הצבאי, והם ואנחנו חיכינו להן כל שבת. עד היום הן מהוות עבורנו סיבה לכמיהה וגעגועים.

כאשר התווספו הנכדים למשפחה הרעיפה אימא גם עליהם חום, אהבה ומטעמים. גם הם מתגעגעים לבית החם שהיה אז.

לפני כשש שנים, עברה אימא ניתוח לב ולאחריו שהתה בבית הדר, אך קיוותה שתוכל לחזור לביתה. ניסיונותיה לשוב לביתה נקטעו כאשר שברה את הירך ולמעשה לא יכלה להמשיך להתגורר בביתם העצמאי. אבא, שלא רצה להיוותר לבדו בבית שהקימו הצטרף אליה והתגורר איתה ביחד עד יומה האחרון.

אימא ואבא זכו, ואבא עדיין זוכה, ליחס נפלא מאנשי הצוות המטפלים, אימא לא חדלה מלהזכיר את מסירותם. אסתר סמילנסקי נתנה לשניהם טיפול מיוחד ומסור ודאגה לכל פרט, שניהם הזכירו והתפעלו מכך לעתים קרובות. אשריהם שזכו להזדקן יחד ולזכות בטיפול ויחס כה מסור.

אימא ילדה אותנו ארבעת ילדיה וזכתה לשישה נכדים אשר אהבו אותה בילו בביתם של סבא וסבתא, לנו אצלם ושמחו איתם בשבת בבוקר. הנכדים קשורים אליה מאוד והמשיכו לבקרה עד יומה האחרון, ביקורים שהסבו לה אושר גדול, שגדל עוד יותר כשזכתה לנינה ראשונה.

קשה לנו לשחרר אותך אימא, אנחנו נאהב תמיד ונתגעגע בטירוף. אנו מקווים שלאחר זמן כה רב את מתאחדת עם מושא אהבתך וגעגועיך, רפוליק, עם אמך דבורה, סבתא וסבא, דוד דויד ודודה מרים. מתפללים לשלוותך, בוכים עליך.

ילדיך,

חני, עמרית, רפי ואורית.

סבתא

אנחנו לא יודעים אם אפשר בכמה עשרות מילים להעביר מה את בשבילנו. אנחנו גם לא ממש יודעים מאיפה להתחיל היות וזכינו לגדול ממש בצמוד אלייך והיית כה משמעותית עבורנו מאז ילדותינו ועד היום בו עצמת את עינייך. כחוט השני שזורים הזיכרונות שלנו אותך, בכל שלב בדרכנו. עוד לפני שאנחנו בכלל זוכרים, אבל התמונות והאמהות זוכרות היטב, קיבלת את הכבוד לרחוץ אותנו כל ערב ולהיות היועצת הרשמית בגידולנו ופינוקנו בזכות הדיפלומה שלך בטיפול תינוקות. כל שנות ילדותנו המוקדמות היית מעורבת ומבקרת אותנו בגנים ובבית במשך כל השבוע.

זכינו כולנו לטיולים עם הקרטינג ברחבי הקיבוץ כולו ובמיוחד לשער הקיבוץ בשעות בין הערביים ואת, בקולך הנעים והמרגיע, היית שרה "השמש לים שוקע, בואי מרים ונשתעשע" ומתפעלת יחד איתנו מהעמק עם רדת החשיכה. כשגדלנו, כל בוקר בדרך לבית הספר היינו עוברים במסלול קבוע דרך המתפרה בה עבדת, מקבלים נשיקה, עוגייה ולעיתים גיר סימון צבעוני שכבר עוד רגע נגמר...

סופי שבוע היו חגיגה אמיתית אצלכם בבית. ביום שישי היינו מתאספים כולם, מתגנבים לחדר הקובייה, בודקים באיזה עוגה זכינו השבת, ממשיכים במסלול דרך חדר השינה והמקרר הקטן, מציצים ובוחנים אילו עוגות יש במקרר ואיזה שוקולדים מסתתרים שם.

לסלון, היינו מגיעים מצוידים במטעמים ובידיים מלאות. עשרות שבתות היינו נשארים לישון אצלכם, לא כי ההורים לא היו בבית, פשוט כי רצינו להישאר אצלכם. סבא היה עובר לסלון ואנחנו היינו משתלטים על חדר השינה שלכם ועל הקובייה וחוגגים איתך. בבוקר שבת היינו קמים ואת כבר היית עומדת במטבח, טורחת ומכינה לנו ארוחת בוקר גדולה ומפוארת שכללה תמיד ריריי, שוקו וטוסטים עם חמאה.

לחגים השונים היינו מחכים בציפייה, לכל חג היה מאכל מזוהה ואהוב. עוגת מצות בפסח, עוגיות דבש לראש השנה, אוזני המן לפורים ועוד מתוקים רבים וטובים.

עם התרחבות המשפחה התרחב גם אוסף החנוכיות ודאגת שלכל אחד מאיתנו תהיה חנוכייה משלו להדליק.

כל כך הרבה זיכרונות סבתא, ויש עוד המון כמו מציאת שמך על כל כרטיסי הקוראים בספריה או טיולים לפריחת הכלניות בשבתות אך יותר מהכול מלווים אותנו הסיפורים על יבניאל, המשפחה ובייחוד על רפוליק. חסרונו של רפוליק היה חלק בלתי נפרד מחייך ואנו שמענו את הסיפורים, ספגנו והטמענו את החשיבות של רפוליק עבורך.

בימי הזיכרון היינו ועודנו מתייצבים כל הנכדים ומצטרפים לנסיעה לקברו של רפוליק ביבניאל. בשנים האחרונות, כשאת כבר לא יכולת עוד לעמוד על רגליך עשינו זאת ממש בתחושה של שליחות ובהערכה גדולה לך ולזכרו. ביקורי המשפחה המורחבת שימחו אותך מאוד והיית חוזרת ומספרת אודותם ותמיד תמיד הייתה לך פינה חמה בלב לבני המשפחה של סבא ושלך.

נפרדנו ממך השבוע סבתא ועם לכתך אנו אוספים לתוכנו ונוצרים את השעות, הזכרונות והאהבה האין סופית שחלקנו.

אוהבים וחסרים, הנכדים.

הבעת תודה

השבוע נפרדנו מאימא, שרהלה אריאב.
חשנו התפעלות והוקרת תודה רבה על
הסידור והארגון עד הפרט הכי קטן.
הלוויה, אירוח ודאגה לצרכי המשפחה.
לכל בעלי התפקידים שעושים מלאכת קודש
זו בשקט ובהתחשבות -
המון המון תודה.

מאירה ודודו פלד וכל בני משפחתם מהקיבוץ ומחוצה
לו, מודים מקרב לב לכל מי שעזר בקיום טכס קבורתה
של **אמנו וסבתנו יונה גינזבורג**, ובהכנת המועדון.
תודה לכל החברים שכיבדונו והשתתפו איתנו בהלוויה.

משפחת פלד

יומן תרבות

שמם של ריטה קולטמן ויובל בריל נשמט בתום לב מרשימת התודות לטקס ערב יום הזיכרון לחללי צה"ל, תודה לריטה ויובל על ליווי הערב בנגינה על הפסנתר ובשירה. תודה גם לחנה שביט ודסי פורת על עזרתם בערב חג העצמאות .

ל"ג בעומר נחוג לאחר הפסקה ארוכה, ההתארגנות לחג הייתה זריזה וספונטנית, ההיענות וההיערכות של החברים הייתה טובה ומשאירה תחושה כי לחג זה יש מקום ראוי בלוח האירועים שלנו. צוות החג יגבש המלצות לשנה הבאה.

מטעמי שבת "למה עין חרוד" נדחה, עקבו אחר לוחות המודעות והתעדכנו לגבי המועד החדש.

חג שבועות בפתח ועימו שלל אירועים רב ומגוון, השנה נחוג את ההפנינג "ענפים מארחים" בדשא המרכזי בגלל החשש ממחלת הפה והטלפיים. לוחות זמנים מפורטים לאירועים מצורפים ליומן זה ומפורסמים מעל גבי לוחות המודעות.

אירוע סיום שנת ה-90, נמצא בשלב התכנון וההיערכות. איציק צפדיה מחליף את עינב דור כמפיק ראשי לאירוע, עינב דור תשתתף בהפקה בהתאם ליכולות שלה מבחינת זמנים. בימים אלה ממש נבנים ראשי צוותים להפקות (שירה, ריקוד, משחק, כתיבה) שלב הכרחי בהתארגנות. בתוכנית שלנו להתחיל עבודות שטח לאחר חג השבועות.

כפי שצינתי ביומן קודם בנושא אירוע הסיום, האירוע פתוח לכל פזורת עין חרוד בארץ ובעולם התאריך נקבע ופורסם בלוחות המודעות ומעל גבי היומן, ניתן להפיצו. הזמנות דיגטליות יופצו לכל דורש וכן יחולקו הזמנות לחברים למשלוח בדואר.

פרויקט "חולצת ה-90" הסתיים בהצלחה גדולה, הביקוש לחולצות היה גדול, כ-800 חולצות בגדלים וצבעים שונים הוזמנו על ידי חברי עין חרוד, אני מקווה ורוצה מאוד לראות את הציבור מגיע לאירועים גדולים לבוש בחולצת ה-90 על שלל גווניה.

תרבות עין חרוד מצטרפת לפייסבוק , הרשת החברתית תשמש את התרבות לשיתוף מידע בנושאים מגוונים החל מסטטוסים ואירועים ועד תמונות וסרטים המתעדים את חיינו כאן, למי שיש חשבון פייסבוק חפשו את tarbut en-harod ושלחו בקשת חברות, היתרונות ברשת זו הוכחו כבר ואנו מצטרפים לרכבת אשר תשרת את חברי עין חרוד, בניהם, משפחתם בארץ ובעולם בנעשה כאן בתחום התרבות ובכלל. זוהי במה שבה יתפרסמו אירועי תרבות ומידע שוטף בתחום, זמינות המידע והנגישות אליו תהיה מהירה מכל מקום על פני הגלובוס. אני מקווה כי הרשת תתפתח ותיתן מענה בתחום החברתי הכללי, תקרב חברים במקום לנעשה כאן ותיתן מענה לאלה שחיים מחוץ לקיבוץ ורוצים להתעדכן במה שקורה כאן. שתפו אותנו בתמונות, סרטונים, ומידע שמיש.

ששי מאור

זחג שבועות תעשה לך

זרח חג השבועות

יום תעשי 7 יוני 2011

ארוחת הצהריים תועד עז השעה 13:00

ארוחת ערב חלבית חביבית מועדת

בין השעות 18:30 עז 20:00

חג שמח

והג שבועות תעשה לך

ערב חג, יום שלישי, ה' סיוון, 7/6/11

ארוחת חג חלבית חגיגית

בשעות 18:30 - 20:00 בחדר האוכל

20:00 מוסיקה על דשא חדר האוכל

20:30 טקס חג כמיטב המסורת + הפתעות

22:45 פאב אנופלס פותח שערו!

(ולא שואים שם חזק...)

יום רביעי, ו' סיוון, 8/6/11

הפנינג "ענפים מארחים"

בשעות 17:00-19:30 במדשאות חדה"א

- ◆ גד"ש / פרדס - תירס ואבטיחים
- ◆ דיר - ליטוף טלאים ופיתות עם לבנה
- ◆ רפת - הכנת מילקשייק ים ועוד ...
- ◆ מדגה - פיש וצ'יפס
- ◆ נוי - הכנת עציצים
- ◆ ריקוד
- ◆ שחר

מעגל קפוארה ומעגל מתופפים

חג שמחה לכולם